

بهبود مدل پوسته فلات ایران با استفاده از بی‌هنچاری بوگه مدل EGM2008

آرش متشرعی*

^۱ استادیار، گروه ژئوفیزیک، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس، ایران

(دریافت: ۹۰/۶/۲۳، پذیرش نهایی: ۹۱/۱۰/۵)

چکیده

با ظهور فناوری گرانی‌سنگی ماهواره‌ای، امکان محاسبه درجات بالای ضرایب ژئوپتانسیل و در نتیجه دسترسی به میدان گرانی با قدرت تفکیک مکانی زیاد میسر شده است. مدل ژئوپتانسیل EGM2008 با ضرایب بسط تا درجه ۲۱۹۰ معادل قدرت تفکیک مکانی حدود ۱۰ کیلومتر، کاربردهای فراوانی در بررسی‌های میدان گرانی زمین دارد. یکی از کاربردهای این مدل، محاسبه مدل پوسته با قدرت تفکیک مکانی مناسب است. بهویژه در منطقه فلات ایران که به‌سبب شرایط خاص جغرافیایی و توپوگرافی (وجود کوهستان‌های صعب‌العبور و کویرهای فاقد دسترسی مستقیم) امکان مشاهدات زمینی میدان گرانی به شکل یکنواخت و یکپارچه وجود ندارد.

در این پژوهش با استفاده از میدان بی‌هنچاری بوگه محاسبه شده از ضرایب ژئوپتانسیل در یک شبکه با تراکم ۱۰ درجه اقدام به بازسازی و محاسبه مدل پوسته‌پوسته با قدرت تفکیک مکانی هم‌از میدان بی‌هنچاری بوگه (۱۰ درجه) شد. با توجه به عمق متوسط موهو بهمنزله چشمی سبیس‌ساز، در منطقه حدف تأثیرات بی‌هنچاری‌های سطحی، یک فیلتر پایین‌گذر میانگین‌گیر متحرک، با تابع کرنل ۵ در ۵ یکانی به کار رفته است. در این مدل سازی، از مدل پوسته جهانی (براساس داده‌های امواج سطحی حاصل از زمین‌لرزه‌ها) با قدرت تفکیک مکانی ۲ درجه، بهمنظور برآش با داده‌های بی‌هنچاری بوگه و محاسبه فاکتورهای برآش استفاده شده است. شبی خط برآش ۱۲,۴۹۹-۱۲,۴۹۹-برآورد شد که با توجه به رابطه خطی بوگه معادل تابیان چگالی حدود ۳۰۰ کیلوگرم بر متر مکعب است.

مدل پوسته محاسبه شده با مدل‌های پوسته جهانی و مدل دهقانی (دهقانی و ماکریس، ۱۹۸۳) به لحاظ آماری مورد مقایسه قرار گرفته است. تفاوت مشاهده شده در منطقه البرز میانی (قله‌های مرتفع دماوند و پیرامون آن) با نتایج صدودی و همکاران (۲۰۰۹) مقایسه شد و ادعای بی‌ریشه بودن کوههای البرز، بهخصوص برای البرز میانی، مورد تردید قرار گرفته است.

واژه‌های کلیدی: مدل ژئوپتانسیل EGM2008، مدل پوسته، بی‌هنچاری بوگه، فیلتر پایین‌گذر میانگین‌گیر متحرک

Development of the crust model for Iranian plateau using Bouguer anomaly extracted from EGM2008 geopotential model

Motasharreie, A.¹,

¹Assistant Professor, Department of Geophysics, Islamic Azad University, Chalus Branch, Iran

(Received: 14 Sep 2011, Accepted: 25 Dec 2012)

Abstract

Bouguer anomaly is the difference between the real gravity and the gravity of the reference potential, which does not contain the effect of the topographical masses above the geoid. The crust thickness variation is well represented in the Bouguer anomaly.

Since direct gravity observation in Iranian plateau is too difficult due to coverage of mountainous areas and deserts, consequently the anomaly extracted from EGM2008

geopotential model can be an appropriate data source. Maximum accessible spatial resolution equal to 0.1 degree, equivalent to 10 kilometers is applied to reconstruct the crust model for Iranian plateau.

Since the average crust thickness in the region is 40 kilometers, the dominant expected 40 kilometer wavelength is predictable. To enhance the wavelengths more than 40 kilometers and attenuate the wavelengths less than that, a moving average 5×5 low pass filter is brought into play. The filtered data in a 0.1 degree grid data is applied to construct a crust model in equivalent resolution grid. International crust model with 2 degree resolution is applied as priority information. Bouguer anomaly dataset consists of 30351 points ranging from -249.0mgal to +68mgal with average value of -86.0mgal and standard deviation equal to 48.4mgal.

According to Bouguer infinite slab forward equation ($\Delta g_B = 2\pi G\rho h$), a linear equation is fitted between Bouguer anomaly and crust thickness. The gradient of fitted line assessed to be -12.499 which is equivalent to the density factor equal to 300 kg/cubic meters. The estimated amount is less than the pre-assumed amount (400 kg/cubic meters).

The crust thickness ranges from maximum of 57.4km in north of Zagros and minimum of 16.1km in east of the Oman Gulf. The average value is 40.5km with the standard deviation of 5.24km.

The constructed model is statistically compared to (Dehghani and Makris (1983) model. The correlation factor between the two datasets is equal to 0.752 and the average difference between them is -1.90 kilometers with standard deviation equal to 3.6 kilometers. This model is also compared with the crust 2.0 modal.

Table1. Statistical comparison between the recent models, Dehghani and crust 2.0

	Correlation factor	Covariance factor	Average of difference	Standard error of difference	Average deviation of difference	standard deviation of difference
Dehghani-Recent Model	0.752	16.59	1.899	0.314	2.772	3.603
CRUST 2.0-Recent Model	0.747	11.76	1.051	0.248	2.044	2.835
Dehghani-CRUST 2.0	0.704	14.89	0.848	0.339	2.841	3.879

The result shows that the observed and the recent model is better matched to the crust 2.0 model (Table 1).

More than 10 kilometers beneath the central Alborz is observed. The comparison between; the crust thickness, estimated in 11 seismological local stations beneath the central Alborz by (Sodoudi et al., 2009) using receiver function, with the result of this method confirmed the accuracy of the recent model. The mentioned difference could be due to the lack of direct gravity observations in the region and has disproved the Dehghani's hypothesis that Alborz Mountains have no isostatic root. (Dehghani and Makris 1983). Such difference can also be seen in other regions like North West of Alborz, Central Iran and Makran. With the lack of direct field observation in the regions.

Keywords: Crust model, Bouguer anomaly, Moving average low pass filter, EGM geopotential model

۱ مقدمه

متفاوتی برای عمق موهو از سوی محققان گوناگون برآورده است.

در روش گرانی‌سنجدی مشکل پیوستگی داده‌ها وجود ندارد، چرا که امکان اندازه‌گیری میدان گرانی، هم در دریاها و هم در خشکی‌ها میسر است. نظر به اینکه فلات ایران مشکل از کوهستان‌های صعب‌العبور با ارتفاع میانگین بیش از ۲۵۰۰ متر و همچنین کویرهای بسیار خشک و فاقد راههای دسترسی است، داده‌های زمینی میدان گرانی در سطح فلات ایران دارای اشکالات فراوانی است. امکان اندازه‌گیری میدان گرانی از طریق هوابرد میسر ولی بسیار پُرهزینه و دشوار است. تنها به تازگی و پس از توسعه مدل‌های ژئوپتانسیل جهانی بر پایه مشاهدات ماهواره‌ای، این نقیصه تا حدی برطرف شده است.

در تعیین پوسته به روش گرانی‌سنجدی نیز دو اشکال عمده وجود دارد. اولاً این داده‌ها متأثر از تغییرات شعاعی و جانبی پارامتر فیزیکی چگالی است و تنها راه تفکیک تاثیرات چشمی بر میدان مشاهده، جداداسازی بی‌هنچاری براساس طول موج است.

با این فرض که چشممه‌های مسبب بی‌هنچاری به لحاظ پارامترهای فیزیکی و هندسی متنوع هستند و این تنوع موجب می‌شود که بی‌هنچاری مشاهده شده به لحاظ طول موج متفاوت باشد، لذا شیوه‌های جداداسازی بر مبنای تجزیه بسامدی طراحی می‌شوند و چون روش معین و دقیقی برای این جداداسازی بی‌هنچاری وجود ندارد (محققان این فن عمدتاً به طریق سنتی از روش‌هایی نظیر برآذش چندجمله‌ای، اعمال صافی‌های بالاگذر و پایین‌گذر، روش گریفین و یا استفاده از کرنل‌های میانگین‌گیر برای اعمال صافی‌ها و اخیراً نیز استفاده از ابزارهای پیشرفته ریاضی نظیر تبدیلات گستته (finite elements) و روش اجزای محدود (finite elements) متداول است) لذا همواره پاسخ یکسانی به این تجزیه

به منظور برآورد عمق موهو بر اساس مشاهدات ژئوفیزیک دو راهکار بنیادی وجود دارد. یکی به کارگیری داده‌های گرانی‌سنجدی (بی‌هنچاری بوگه) برای مدل‌سازی پوسته و دومی استفاده از داده‌های زلزله‌شناسی در برآورد عمق پوسته است. هریک از این دو راهکار دارای مزایا و معایب است.

در روش زلزله‌شناسی با توجه به اختلاف پارامتر امپدانس صوتی در پوسته و گوشته وجود ناپیوستگی معروف موهورویج به اثبات رسیده است، برخورد امواج لرزه‌ای با این ناپیوستگی پدیده‌های جالب ژئوفیزیکی نظیر بازتاب، شکست و پراش امواج را به همراه دارد. همچنین تجزیه موج لرزه‌ای به امواج پیکری و سطحی در سطح پوسته و در نتیجه تنوع هریک از دو موج، باعث شده است که علاوه بر دسترسی به مشاهدات متعدد و امکان استفاده از مدل‌های ریاضی متنوع، امکان استفاده از روش‌های گوناگونی برای مدل‌سازی پوسته به وجود آید. از معایب روش پیش‌گفته می‌توان به دو اشکال عمدۀ اشاره کرد. اولاً پدیده زلزله پدیده‌های اتفاقی با توزیع جغرافیایی محدوده در سطح کره زمین است به این معنا که در همه مکان‌ها چشمی لرزه‌ای وجود ندارد و در بسیاری موقیت‌ها نظیر کوهستان‌های مرتفع و اقیانوس‌ها نیز گیرنده امواج قابل نصب نیست. در فلات ایران با توجه به فراوانی نسبی زلزله‌ها این ضعف کمنگ است و با تقویت شبکه ایستگاه‌های گیرنده می‌توان براین مشکل غلبه کرد. علاوه بر این نقصان، برای برآورد صحیح عمق موهو، لازم است به طور هم‌زمان مدل دقیق سرعت امواج نیز در دسترس باشد. چرا که برگردان هم‌زمان پارامترهای فیزیکی سرعت و پارامتر هندسی عمق موهو بسیار دشوار و با پاسخ‌های نا یکتا همراه است. برای مثال چنانچه در جدول ۱ مشاهده می‌شود، مقادیر بسیار

(هیسکانن و موریتز، ۱۹۶۷) عبارت است از مقدار فرسوسی میدان گرانی مشاهده شده تا سطح زمین وار $| \Delta W^c |$ منهای گرانی نرمال (در دستگاه مختصات ژئودتیکی) روی بیضوی (φ) عرض ژئودتیکی و λ طول ژئودتیکی)

$$\Delta g_{cl}(\lambda, \phi) = |\nabla W^c(N, \lambda, \phi)| - |\nabla U(0, \phi)| \quad (1)$$

که در آن W پتانسیل گرانی مشاهده و U پتانسیل گرانی نرمال است.

۲-۱-۲ بیهنجاری گرانی نوین (The Modern Gravity Anomaly)

از دیدگاه نظریه مولودنسکی (۱۹۶۲)، بیهنجاری گرانی عبارت است از مقدار گرانی در نقطه مشاهده (h, λ, ϕ) منهای گرانی نرمال محاسبه شده روی بیضوی با همان مختصات مسطحاتی ژئودتیکی ولی در ارتفاع ژئودتیکی $\zeta_g - h$ که در آن ζ_g بیهنجاری ارتفاعی (ارتفاع از سطح تلوروژید) است (ونیچک و کراکیوسکی، ۱۹۸۲).

$$\Delta g(h, \lambda, \phi) = |\nabla W(h, \lambda, \phi)| - |\nabla U(h - \zeta_g, \phi)| \quad (2)$$

رابطه اخیر را با جایگذاری میدان بهمنزله مشتق پتانسیل، می‌توان به شکل زیر بازنویسی کرد:

$$\Delta g(h, \lambda, \phi) = g(h, \lambda, \phi) - \gamma(h - \zeta_g, \phi) \quad (3)$$

که در آن، h ارتفاع ژئودتیکی روی سطح یا بالای سطح زمین است. بنابر این بیهنجاری گرانی همواره برای بیرون فضای جرم تعریف می‌شود و مزیت این نوع بیهنجاری در این است که گرانی مشاهده شده در سطح، نیازی به إعمال فرسوسی تا زمین وار ندارد. امروزه در دانش ژئودزی نوین (که در آن بیشتر از مشاهدات ماهواره‌ای بهره گرفته می‌شود) این نوع بیهنجاری گرانی متداول‌تر است.

وجود ندارد و تا حدی تجربه و بینش مفسر در این امر دخیل است. در ثانی مدل‌سازی به روش گرانی‌سنگی، نیازمند اعمال ثابت‌ها (constrain) است که عمدتاً لازم است در نقاطی مقادیر معلومی از عمق پوسته وجود داشته باشد که بتوان از آن در حکم ثابت بهره جست. فرض تباین ثابت چگالی بین پوسته و گوشته نیز یکی از اشکالات این روش است. با توجه به نبود دسترسی مستقیم به مواد تشکیل‌دهنده پوسته و گوشته، برآورد تباین چگالی، یکی از مشکلات این روش است و همواره فرض اختلاف ثابتی مثل تباین ۴۰۰ کیلوگرم بر متر مکعب در همه نقاط پوسته کره زمین منطقی نیست.

چنانچه مشاهده خواهد شد، پردازش هم‌زمان داده‌های زلزله‌شناسی در حکم نقاط معین (fixed points) و داده‌های گرانی‌سنگی مدل EGM2008 بهمنزله داده‌های پیوسته در سطح پوسته می‌تواند نتایج قابل قبولی به همراه داشته باشد.

۲ روش پژوهش

داده‌های گرانی‌سنگی بوگه براساس مدل EGM2008 استخراج شده است. لذا لازم است توضیحات در مورد نحوه استخراج و نوع داده‌های قابل دسترس از مدل ژئوپتانسیل مزبور عرضه شود.

۱-۲ بیهنجاری گرانی (The Gravity Anomaly)

به طور کلی در متون ژئودزی و ژئوفیزیکی سه نوع بیهنجاری گرانی وجود دارد که هر سه قابل استخراج از مدل EGM2008 هستند:

۱-۱-۲ بیهنجاری گرانی کلاسیک (The classical Gravity Anomaly)

تعریف سنتی (تاریخی) بیهنجاری از دیدگاه ژئودزی

جدول ۱. نمونه‌ای از عمق‌های متفاوت برآورده شده برای پوسته از سوی محققان گوناگون.

نام ایستگاه	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	صدودی و همکاران (۲۰۰۹)	ریاضی (۱۳۸۷)	شریفی (۱۳۸۹)	چن و همکاران (۱۹۸۰)
دماوند	۳۵,۵۸	۴۵	۶۷,۰	۴۵	۴۲	
فیروزکوه	۳۵,۶۴	۴۶	۵۳,۰	۴۶		
تبریز	۳۸,۲	۴۵		۴۵		۴۷,۵
مشهد	۳۶,۳	۴۳		۴۳		۴۱,۵
تهران	۳۵,۸	۴۸	۵۲,۰	۴۸		

سوم بی‌هنچاری یا همان بی‌هنچاری بوگه است. در دانش ژئودزی با داشتن یک مدل هم‌پتانسیل نظری EGM2008 می‌توان هر سه نوع بی‌هنچاری گرانی و همچنین نوسان‌های گرانی را محاسبه کرد و نیازی به داشتن داده‌های اضافی نیست. روابط (۶)، (۷) و (۸) در محاسبه انواع بی‌هنچاری‌های گرانی اشاره شده، به کار می‌رود.
(بارتلمس، ۲۰۰۹)

(در محاسبه بی‌هنچاری کلاسیک)

$$\Delta g_{cl}(\lambda, \phi) \cong -\frac{\partial T}{\partial r}\Big|_{h=0} - \frac{2}{r(\phi)} T^c(0, \lambda, \phi) \quad (6)$$

مشابهًا (در محاسبه بی‌هنچاری نوین)

$$\Delta g(\lambda, \phi) \cong -\frac{\partial T}{\partial r}\Big|_{h=0} - \frac{2}{r(\phi)} T^c(0, \lambda, \phi) \quad (7)$$

در روابط (۶) و (۷)، T آشفتگی پتانسیل (Disturbing Potential) و عبارت است از اختلاف پتانسیل گرانی از پتانسیل نرمال. نوسان پتانسیل از راه بسط ضرایب پتانسیل مدل EGM2008 قابل محاسبه است. (φ) r فاصله نقطه از مبدأ مختصات (در دستگاه کروی) روی بیضوی است.

$$\Delta g_{tr}(\lambda, \phi) \cong \Delta g_B(\lambda, \phi) = |\nabla W^c(N, \lambda, \phi)| - A_B - |\nabla U(0, \phi)| \quad (8)$$

که در آن، A_B گرانش ناشی از صفحه نامحدود بوگه با ضخامت H و چگالی ρ است.

۳-۱-۲ بی‌هنچاری گرانی کامل توپوگرافی (The Topography-Reduced Gravity Anomaly) در بسیاری اهداف ژئودزی و ژئوفیزیکی بی‌هنچاری پتانسیل گرانشی که در آن دوران زمین نقشی ندارد، بیشتر مورد توجه است و آن عبارت است از اختلاف پتانسیل واقعی گرانی از پتانسیل مرجع که علاوه بر استقلال از عرض جغرافیایی تصحیح زمینگان (terrain correction) نیز بر آن اعمال شده باشد. میدان ناشی از این بی‌هنچاری به بی‌هنچاری کامل بوگه نیز موسوم است (هوفمن و همکاران، ۲۰۰۵).

بنابراین با فرض تعريف پتانسیل گرانی توپوگرافی V_i به صورت پتانسیل ناشی از همه توده‌های جرمی بالای زمین‌وار، می‌توانیم آشفتگی گرانی (Disturbing Gravity) در برخی متن‌ها به آن اختشاش یا نوسان گرانی اطلاق شده است) را به صورت زیر تعريف کنیم:

$$\delta g_{tr}(h, \lambda, \phi) = |\nabla [W(h, \lambda, \phi) - V_i(h, \lambda, \phi)]| - |\nabla U(h, \phi)| \quad (4)$$

و با توجه به استدلالی که در رابطه (۲) به کار گرفته شد:

$$\Delta g_{tr}(h, \lambda, \phi) = |\nabla [W(h, \lambda, \phi) - V_i(h, \lambda, \phi)]| - |\nabla U(h - \zeta_g, \phi)| \quad (5)$$

بی‌هنچاری موردنیاز برای برآورد ضخامت پوسته، از نوع

$$\psi_{\min} = 4 \arcsin \left(\frac{1}{l_{\min} + 1} \right) \quad (12)$$

با جایگذاری عدد ۲۱۹۰ در رابطه (۱۲)، ψ_{\min} قدرت تفکیک مکانی برابر با $0,10^\circ$ درجه کمانی و حدوداً معادل ۱۱ کیلومتر است. لذا حداکثر قدرت تفکیک مکانی در استخراج داده‌های بی‌هنجری بوگه از مدل EGM2008، $1,0^\circ$ درجه کمانی است.

۳ روش پژوهش

۱-۳ تجزیه داده‌های بی‌هنجری گرانی بوگه
 با فرض استقلال بی‌هنجری بوگه از تاثیرات دوران زمین و تغییرات توپوگرافی، این بی‌هنجری بسیار متاثر از تغییرات عمق ناپیوستگی مoho خواهد بود. با توجه به متوسط تغییرات عمق مoho در ایران 40 کیلومتر و حداکثر قدرت تفکیک مکانی داده‌های مدل EGM2008، حدوداً معادل 10 کیلومتر ($1,0^\circ$ درجه)، می‌توان انتظار داشت که علاوه بر تاثیرات عمده عمق مoho بر داده‌های بی‌هنجری گرانی تاثیرات چشممهای سبب‌ساز گرانی در محدوده طول موج‌های بین 10 تا 40 کیلومتر (باže نمونه‌گیری) نیز قابل مشاهده باشد. لذا تجزیه داده‌های بی‌هنجری گرانی به دو بخش تغییرات منطقه‌ای (با طول موج‌های بیشتر از 40 کیلومتر) و محلی (با طول موج‌های بین 10 تا 40 کیلومتر) لازم است. برای این منظور از تابع کرنل میانگین‌گیر متوسط 5 در 5 به صورت ماتریسی که همه اعضاء آن یک می‌باشند، استفاده شده است. استفاده از کرنل هموارساز مزبور با انتخاب میانگین مقدار 25 نمونه در شعاع دو برابر باže نمونه‌گیری (20km) و قطر 40 کیلومتر، طول موج‌های کمتر از 40 کیلومتر را تضعیف و طول موج‌های بیشتر از آن را تقویت می‌کند و از این طریق، تاثیرات چشممهای نامرتبط با تغییرات پوسته، کمزنگ‌تر می‌شود.

$$A_B(\lambda, \phi) = 2\pi G \rho H(\lambda, \phi) \quad (9)$$

و بنابر این:

$$\Delta g_B(\lambda, \phi) = \Delta g_{cl} - 2\pi G \rho H(\lambda, \phi) \quad (10)$$

لذا با معلوم بودن Δg_{cl} و در دسترس بودن مدل رقومی زمین، می‌توان بی‌هنجری گرانی بوگه موردنیاز برای مدل‌سازی پوسته، دسترسی پیدا کرد.

۲-۲ محاسبه بی‌هنجری گرانی براساس بسط

سری‌های هماهنگ کروی

با معلوم بودن ضرایب بسط سری‌های پتانسیل در رابطه (۱۱) می‌توان برای هر نقطه روی بیضوی آشفتگی گرانی را محاسبه کرد و متعاقب آن کمیت آشفتگی با روابط (۶) تا (۱۰) به انواع بی‌هنجری قابل تبدیل است (ونیچک و کراکیوسکی، ۱۹۸۲).

$$T(r, \lambda, \phi) = \frac{GM}{r} \sum_{l=0}^{l_{\max}} \left(\frac{R}{r} \right)^l \quad (11)$$

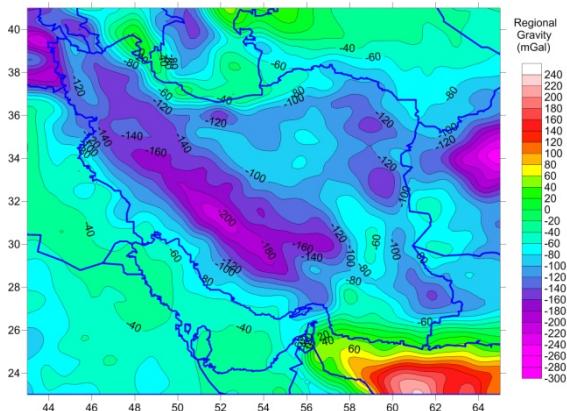
$$\sum_{m=0}^l P_{lm}(\sin \phi) \left(C_{lm}^T \cos m\lambda + S_{lm}^T \sin m\lambda \right)$$

در این رابطه: r, φ, λ مختصات کروی زمین مرجع نقطه محاسبه، GM حاصل ضرب ثابت گرانشی در جرم زمین، P_{lm} درجه و مرتبه ضرایب هماهنگ‌های کروی، C_{lm}^T تابع لزاندر کامل نرمال شده و S_{lm}^T ضرایب استوکس کامل نرمال شده برای بی‌هنجری پتانسیل است.

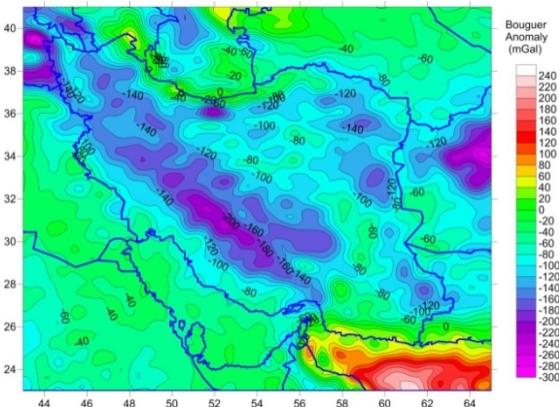
۳-۲ قدرت تفکیک مکانی بی‌هنجری گرانی

محاسبه شده

نظر به اینکه مرتبه بسط، رابطه مستقیمی با قدرت تفکیک مکانی دارد، لذا دسترسی به مرتبه بالاتر بسط مستلزم فناوری پیشرفته‌تری در مشاهدات ماهواره‌ای است. در حال حاضر بیشینه مرتبه هماهنگی قابل دسترس، عدد 2190 است. رابطه (۱۲) ارتباط مرتبه بسط هماهنگی با قدرت تفکیک مکانی را نشان می‌دهد (بارتلمس، ۲۰۰۹).

شکل ۲. بی‌هنگاری بوگه منطقه‌ای با اعمال کرنل موارساز میانگین‌گیر ۵ درجه یکانی

شکل ۱. بی‌هنگاری بوگه با شبکه ۰,۱ درجه

می‌شود (مقدار ثابت در همه مدل‌های مستقیم برآورد بی‌هنگاری ظاهر می‌شود که باید با اطلاعات پیش‌فرض رئوفیزیکی برآورده شود). در رابطه (۱۴) مقادیر ثابت فیزیکی با ابعادی تعریف می‌شود که Δg_B بر حسب میلی‌گال و h بر حسب کیلومتر باشد. (دهقانی و ماکریس ۱۹۸۳) با توجه به تقسیم‌بندی چهارگانه ایالت‌های زمین‌ساختی ایران و با دسترس بودن داده‌های محدود لرزه‌ای عمق موهو از سوی محققان متقدم و داده‌های بی‌هنگاری بوگه BGI با استفاده از فن برآش خط، برای هر ایالت زمین‌ساختی ایران ضرایب k و k' را جداگانه محاسبه کرد (در رابطه ۱۵). با معلوم بودن ضرایب مزبور و مدل بی‌هنگاری گرانی می‌توان اقدام به مدل‌سازی عمق موهو برای محدوده فلات ایران کرد. مدل عرضه شده دهقانی دارای دو ضعف عمدی است، اولاً شبکه داده‌های بی‌هنگاری بوگه پیوستگی مناسبی ندارد و سرزمین‌های کویری و کوهستان‌های سخت فلات ایران فاقد داده مناسب است. درثانی اطلاعات ضخامت پوسته محاسبه شده، فاقد ارزیابی دقت است و پراکندگی داده‌ها نسبت به خط برآش به طوری که در شکل ۳ مشاهده می‌شود، نسبتاً زیاد است. تقسیم‌بندی فلات ایران به چهار ناحیه زمین‌ساختی و برآش مستقل خطوط در هر ایالت نیز

۲-۳ مدل‌سازی عمق موهو بر مبنای داده‌های بی‌هنگاری بوگه

برای محاسبه عمق موهو با موجود بودن داده‌های بی‌هنگاری بوگه، عدّتاً از سه طریق استفاده شده است. الف) استفاده از روش تکراری منشوری (کوردل و هندرسون، ۱۹۶۸)

ب) استفاده از مدل‌سازی فوریه پارکر، اولدمبرگ (اولدمبرگ، ۱۹۷۴)

ج) برآش خطی داده‌های گرانی و عمق موهو (دهقانی و ماکریس، ۱۹۸۳)

در روش سوم داده‌های بی‌هنگاری بوگه با تغییرات عمق بوگه خطی فرض می‌شود. این فرض از رابطه صفحه نامحدود بوگه به صورت:

$$\Delta g_B = 2\pi G \rho h \quad (13)$$

و در نتیجه:

$$\Delta g_B = kh + c \quad (14)$$

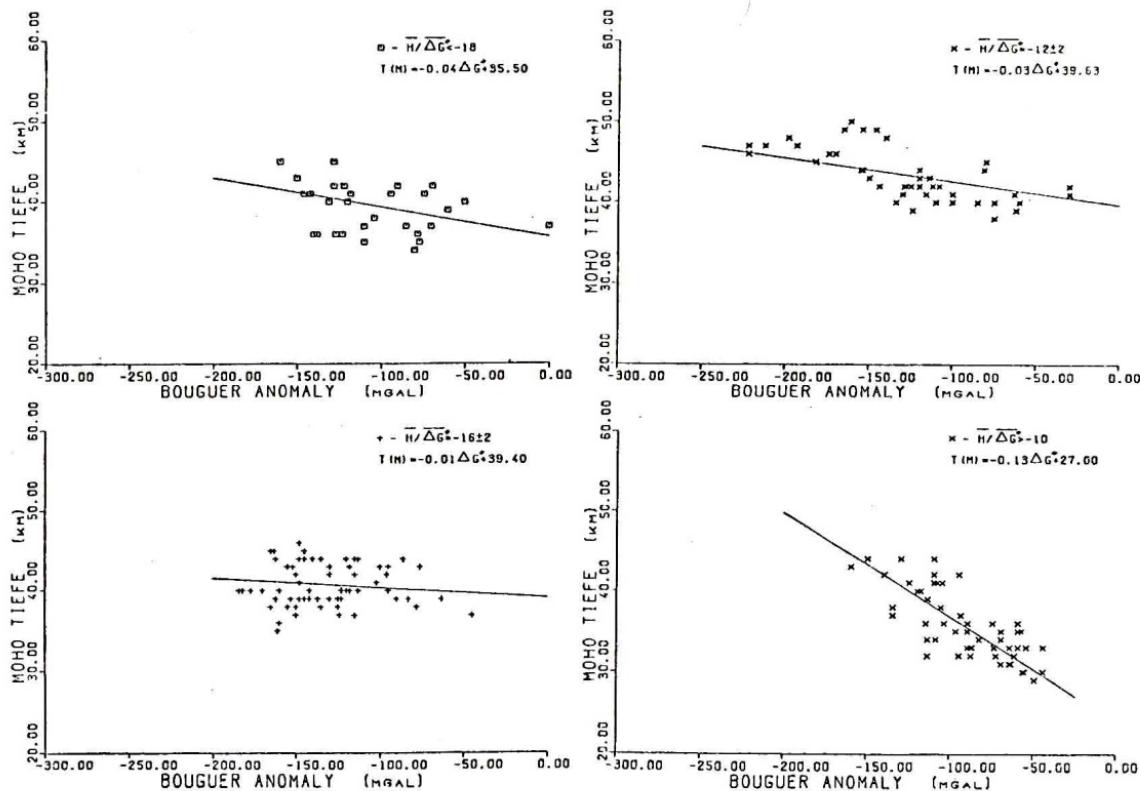
که در آن h ضخامت صفحه نامحدود بوگه، ρ تابی چگالی پوسته و گوشته، k شیب خط برآش که با پارامتر فیزیکی در ارتباط است و c عرض از مبدأ برآش است دارای واحد میلی‌گال و به دلیل استفاده باقی‌مانده بی‌هنگاری همواره بهمنزله مقدار ثابتی در عمق ظاهر

۳-۳ مدل پوسته ۲ درجه

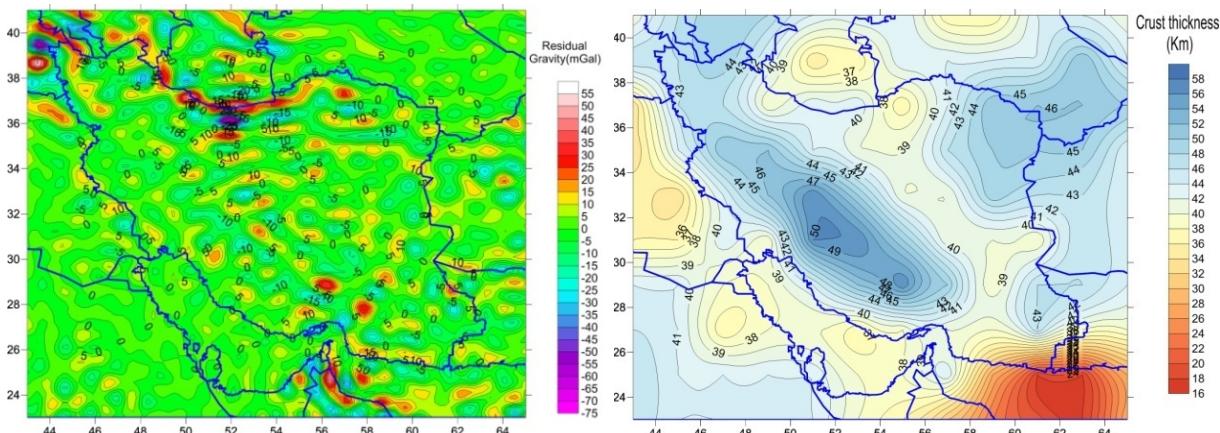
مدل شبکه جهانی پوسته ۲ درجه مدلی است که (لاسکه و همکاران، ۲۰۱۰) با استفاده از امواج سطحی برای کل کره زمین تهیه کرده‌اند و مورد تایید سازمان‌های نظیر USGS, NASA است و در اصل مدل بهبود یافته پوسته با قدرت تفکیک ۵ درجه است. لذا به لحاظ صحت و دقت مناسب‌ترین مدل برای برآش خطی با داده‌های بی‌هنگاری بوگه است. در محدوده جغرافیایی مورد بررسی، یک شبکه ۱۰ در ۱۲ معادل ۱۲۰ نقطه انتخاب شده است.

اقدامی منطقی به نظر نمی‌رسد. ایشان (دهقانی) رابطه (۱۴) را به صورت رابطه (۱۵) در نظر گرفته است و به طوری که در شکل ۳ مشاهده می‌شود، مقادیر متفاوتی برای ضرایب k و k' محاسبه کرده است. ضرب k متفاوت (در پژوهش دهقانی مقادیر عددی $0,03, 0,04, 0,01, 0,13$) به معنی تغییر پارامتر فیزیکی چگالی به میزان ۱۰ برابر خواهد بود که برای پوسته فلات ایران به مثابه یک منطقه محدود غیرعادی به نظر می‌رسد. ضرب k' محاسبه شده از سوی وی، برای تغییرات بین ۲۷ تا ۴۰ کیلومتر نیز با توجه به اینکه از داده‌های با مرتع یکسان استفاده شده منطقی به نظر نمی‌رسد.

$$h = k\Delta g_B + k' \quad (15)$$

شکل ۳. برآش خطی بین عمق موهو و گرانی بوگه بر اساس تقسیم‌بندی ایالات لرزه‌خیزی ایران، دهقانی و ماکریس، ۱۹۸۳.

شکل ۵. نقشه گرانی باقی‌مانده اختلاف شکل ۲ از شکل ۱.

شکل ۴. مدل جهانی پوسته ۲ درجه (لاسکه و همکاران، ۲۰۱۰).

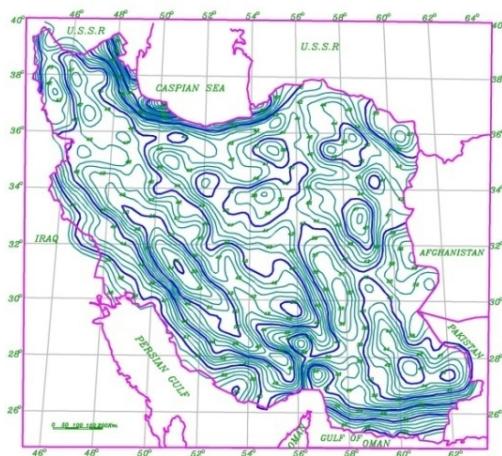
۵-۳ مقایسه ضخامت پوسته محاسبه شده با مدل

پوسته دهقانی

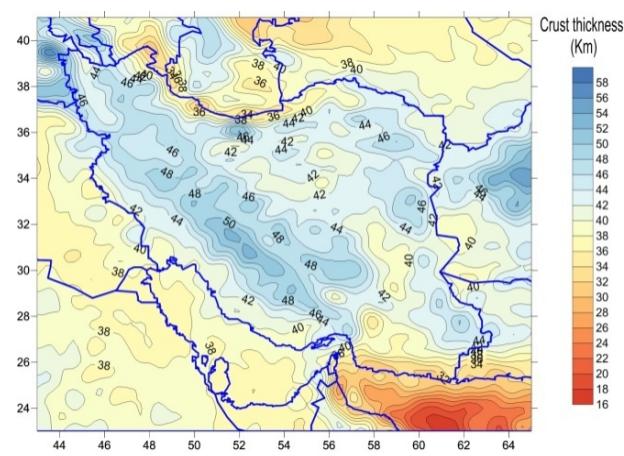
نظر به اینکه مدل پوسته دهقانی همچنان درجه اعتبار زیادی در نزد متخصصان علوم زمین دارد، لذا مدل پوسته دهقانی در یک شبکه با فاصله نمونه‌گیری ۰,۵ درجه رقومی شد و با مدل پوسته محاسبه شده مورد مقایسه قرار گرفت (با توجه به کیفیت نقشه در دسترس رقومی کردن نقشه با قدرت تفکیک مکانی بهتر امکان پذیر نیست). با وجود این، نمونه‌گیری ۰,۵ درجه برای مقایسه کافی به نظر می‌رسد).

۴-۳ تهیه مدل شبکه ۰,۱ درجه

با برآش خط به داده‌های بی‌هنگاری بوگه و مدل پوسته ۲ درجه ضرایب برآش در رابطه به قرار زیر محاسبه شد:
 $k = -12.499 \text{ mgal/km}$ و $c = 433.3 \text{ mgal/km}$
 مستقیماً با پارامتر چگالی در ارتباط است و ضریب برآورده شده معادل تابع چگالی برابر 298 kg/m^3 است که از مقدار پیش‌فرض جهانی 400 kg/m^3 کمتر محاسبه شده است. با معلوم بودن ضرایب فوق و مدل بی‌هنگاری بوگه فیلتر شده (شکل ۲) نقشه ضخامت پوسته شکل ۶ ترسیم شده است.

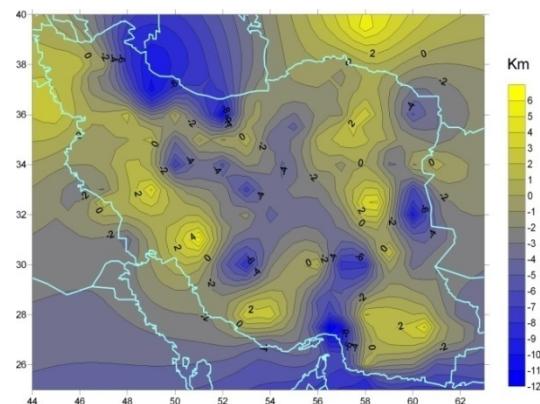
شکل ۷. مدل پوسته دهقانی (۱۹۹۲).

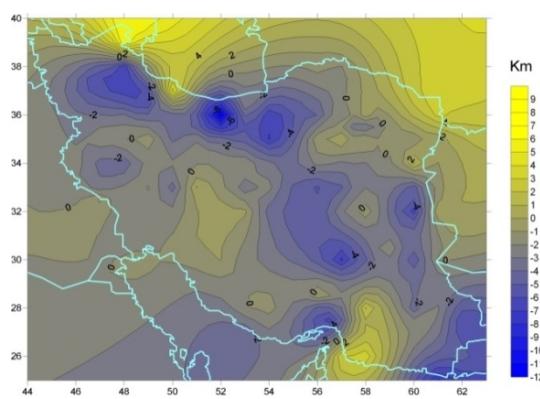
شکل ۶. مدل جهانی پوسته ۰,۱ درجه.

است. به لحاظ فاکتور متوسط تفاوت، مدل‌های دهقانی به مدل جهانی نزدیک‌تر است (متوسط تفاوت حدود ۸۵۰ متر). به لحاظ فاکتورهای پراکنده‌گی نظیر کوواریانس و انحراف معیار دو مدل حاضر و مدل جهانی پوسته به هم نزدیک‌تر است.

چنانچه در شکل ۹ مشاهده می‌شود در موقعیت جغرافیایی ۵۲ درجه شرقی و ۳۶ درجه شمالی (دقیقاً در البرز میانی و ارتفاعات دماوند) بین دو مدل پوسته حاضر و دهقانی تفاوت قابل توجهی مشهود است (حدود ۱۰ کیلومتر). به طوری که در دهقانی وماکریس (۱۹۸۳) می‌خوانیم، اشاره به فاقد ریشه بودن ارتفاعات البرز شده است که به لحاظ زمین‌شناسی و ایزوستازی کمی نامعقول است (با توجه به ارتفاعات متجاوز از ۴ کیلومتر و اصل همایستایی برای این موقعیت، عمق پوسته متجاوز از ۵۵ کیلومتر مورد انتظار است) برای قضاوت نمی‌توان از مدل پوسته جهانی بهره جست چرا که فاصله نمونه‌گیری ۲ درجه و مقادیر منتشر شده برای طول و عرض‌های جغرافیایی فرد است و در موقعیت مذبور با درون‌یابی تعیین می‌شود. صدودی و همکاران (۲۰۰۹) با استفاده از داده‌های زلزله مربوط به ۱۱ ایستگاه در محدوده البرز و ایران مرکزی و فناوری تابع انتقال گیرنده اقدام به برآورد ضخامت پوسته در محدوده مزبور کردند. به طوری که در شکل ۱۰ و جدول شماره ۳ مشاهده می‌شود، ضخامت پوسته در زیر ایستگاه‌های دماوند و فیروزکوه متجاوز از ۵۵ کیلومتر برآورد شده است. شکل ۱ و ۲ نیز در محدوده مزبور بی‌هنجری گرانی با دامنه بیش از منفی ۱۶۰ میلی‌گال نیز مؤید همین واقعیت است. این در حالی است که در شکل ۷ عمق پوسته در مختصات مزبور از ۴۲ کیلومتر تجاوز نمی‌کند که علت را می‌توان در کمبود داده‌های بی‌هنجری بوجه مورد استفاده در محدوده مزبور جست وجو کرد (نقشه توزیع نقاط گرانی (دهقانی و ماکریس، ۱۹۸۳) بیانگر

شکل ۸ اتفاوت‌های مدل پوسته دهقانی با مدل حاضر.

شکل ۹. تفاوت مدل پوسته جهانی ۲ درجه با مدل حاضر.

به منظور مقایسه، هر دو مدل پوسته دهقانی و مدل حاضر با مدل جهانی پوسته مورد قیاس قرار گرفت نمایش در شکل‌های ۸ و ۹) هر دو شبکه ایجاد شده با فاصله نمونه‌گیری رقومی‌سازی نقشه دهقانی یعنی ۵،۰ ایجاد شد و پارامترهای آماری حاصل از این مقایسه در جدول شماره ۲ نمایان است. (لازم به توضیح است که چون مدل جهانی پوسته با قدرت تفکیک ۲ درجه است، لذا مقایسه آن با مدل‌هایی با درجه تفکیک ۵،۰ درجه هرگز معیار برتری یکی به دیگری نیست و این مقایسه صرفاً به منظور نشان دادن میزان همخوانی مدل‌ها صورت گرفته است.)

چنانچه در جدول ۲ مشخص است، بهترین ضریب همبستگی بین سه مدل مربوط به مدل‌های حاضر و دهقانی

مشاهده است که برای قضاوت دقیق‌تر، بررسی‌های فرآگیر بیشتری را می‌طلبد.

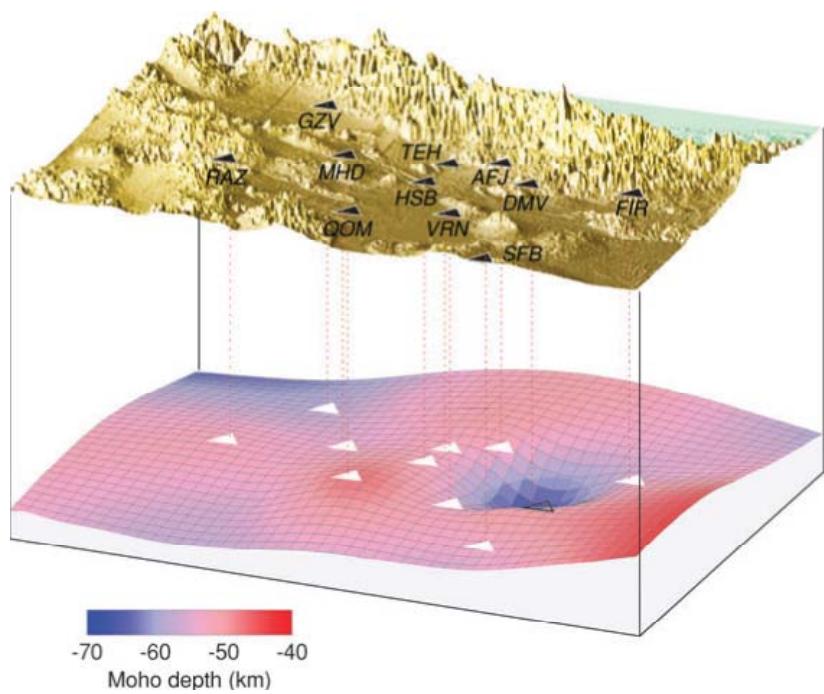
این واقعیت است). به صورتی مشابه مواردی هم در شمال غرب ارتفاعات البرز، ایران مرکزی و مکران نیز قابل

جدول ۲. مقایسه پارامترهای آماری بین سه مدل- رنگ آبی میان پارامتر مناسب‌تر است.

	ضریب همبستگی	کوواریانس	متوسط تفاوت دو مدل	خطای استاندارد تفاوت دو مدل	انحراف متوسط تفاوت دو مدل	انحراف معیار تفاوت دو مدل
دهقانی- مدل حاضر	۰.۷۵۲	۱۶.۵۹	-۱.۸۹۹	۰.۳۱۴	۲.۷۷۲	۳.۶۰۳
پوسته جهانی- مدل حاضر	۰.۷۴۷	۱۱.۷۶	-۱.۰۵۱	۰.۲۴۸	۲.۰۴۴	۲.۸۳۵
پوسته جهانی- دهقانی	۰.۷۰۴	۱۴.۸۹	-۰.۸۴۸	۰.۳۳۹	۲.۸۴۱	۳.۸۷۹

جدول ۳. مقادیر عددی عمق برآورد شده (صدوی و همکاران، ۲۰۰۹).

Station code	Lat. (deg)	Lon. (deg)	Sedimentary Depth	Moho Depth
AFJ	35.85	51.71	7.4	۵۲,۰
DMV	35.58	52.03	3	۶۷,۰
FIR	35.64	52.75	5.9	۵۳,۰
GZV	36.38	50.22	8.1	۵۸
HSB	35.42	51.36	2.5	۵۱
MHD	35.68	50.67	3.7	۵۴,۰
QOM	34.84	51.07	3.7	۴۷
RAZ	35.40	49.93	2	۵۱,۰
SFB	34.35	52.24	2	۵۳,۰
TEH	35.74	51.38	3	۵۲,۰
VRN	34.99	51.73	2.5	۵۴,۰

شکل ۱۰. عمق موهو استخراج از صدودی، و همکاران (۲۰۰۹).

۴ نتیجه‌گیری

تفاوت ضخامت پوسته در محدوده البرز مرکزی و مقایسه آن با تحقیق (صدودی و همکاران، ۲۰۰۹) ادعای فقدان ریشه کوههای البرز را رد می‌کند و تفاوت بیش از ۱۰ کیلومتر را می‌توان ناشی از ضعف داده‌های بی‌هنجری بوگه به کار گرفته شده در مدل‌سازی دهقانی دانست. موارد مشابه این تفاوت در سایر نقاط فلات ایران مشاهده می‌شود که به شکلی مشابه، دلیل تفاوت در ناهمگن بودن با انک داده‌های بی‌هنجری بوگه در محدوده مورد بررسی است.

منابع

ریاضی، ز.، ۱۳۸۷، بررسی ساختار پوسته زمین براساس منحنی‌های زمان مسافت و تابع انتقال گیرنده لرزه‌ای، رساله دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران، ایران.

شریفی بروجردی، ف. و قیطانیجی، م. ر.، ۱۳۸۹، تعیین ضخامت پوسته البرز مرکزی با استفاده از تابع انتقال

با توجه به عمق متوسط پوسته ۴۲ کیلومتر در محدوده فلات ایران، استفاده از داده‌های بی‌هنجری بوگه مدل EGM2008 با قدرت تفکیک ۱۱ کیلومتر مناسب و استفاده از کرنل ماتریس یکانی ۵ در ۵ برای تقویت طول موج‌های نزدیک به چشممه سبب‌ساز، کارآمد است. براساس برآش خط میان داده‌های بی‌هنجری بوگه و عمق موهو حاصل از مدل جهانی پوسته ۲ درجه، ضرب خط ۱۲,۴۹۹ - معادل فاکتور تباین چگالی حدود ۳۰۰ کیلوگرم بر متر مربع برآورد شد که حاکی از کمتر بودن فاکتور تباین چگالی در محدوده فلات ایران نسبت به سایر مناطق پوسته کره زمین است. میانگین تفاوت‌های پوسته حاضر با مدل جهانی ۱,۰۵ - کیلومتر با انحراف معیار ۲,۸۳ کیلومتر و ضربه همبستگی ۰,۷۴۵ و میانگین اختلافات پوسته حاضر از مدل دهقانی ۱,۹۰ - کیلومتر با انحراف معیار ۳,۶۰ کیلومتر و ضربه همبستگی ۰,۷۵۲ نشان از تطابق بیشتر مدل حاضر با مدل جهانی است.

- Hofmann-Wellenhof, B., and Moritz, H., 2005, Physical geodesy, Wien [et al.]: Springer, NASA ocean altimeter pathfinder project, report 1.
- Laske, G., Masters, G. and Reif, C., 2010, A new Global Crustal Model at 2x2 Degrees <http://igppweb.ucsd.edu/~gabi/crust2.html>
- Molodensky, M., Eremeev, V., and Yurkina, M., 1962, Methods for study of the external gravitational field and figure of the Earth, Transl. from Russian (1960), Israel Program for Scientific Translations.
- Oldenburg, D. W., 1974, The inversion and interpretation of gravity anomalies, *Geophysics*, **39**, 526-536.
- Sodoudi, F., Yuan, X., Kind, R., Heit, B. and Sadidkhoy A., 2009, Evidence for a missing crustal root and a thin lithosphere beneath the Central Alborz by receiver function studies, *Geophys. J. Int.*, **177**, 733-742.
- Vancek, P. and Krakiwsky, E. J., 1982, Geodesy the Concepts, North-Holland, Amsterdam.
- Barthelmes, F., 2009, Definition of functions of the Geopotential and their calculation from Spherical Harmonic Models, Scientific Technical Report, STR09/02, GFZ Publication.
- Chen, Y., Chen, W. P., and Molnar, P., 1980, The uppermost mantle P wave velocity beneath Turkey & Iran, *Geophysical research letters*, **7**(1), 77-80.
- Cordell, L., and Henderson R.G., 1968, Iterative three-dimensional solution of gravity anomaly data using a digital computer, *Geophysics*, 596-601.
- Dehghani, G. A., and Makris, J., 1983, The gravity field and crustal structure of Iran. *Neues Jahrb. Geol. Palaeontol*, 51-68.
- Heiskanen, W. A., and Moritz, H., 1967, Physical geodesy, A series of books in geology, Freeman, San Francisco.
- گیرنده، سیزدهمین کنفرانس ژئوفیزیک، ۲۱۳-۲۱۶.